

آخرین نامه آیت الله منتظری پس از یورش به خانه وی:

قلم اینجا رسید و سر بشکست!

راه

صفحه ۴۰

توده

دیماه ۱۳۷۶، شماره ۶۷

* شهادت تاریخی اعظم طالقانی
در باره برکناری آیت الله منتظری
از جانشینی آیت الله خمینی

رسنگانی: در مجلس خبر کان رهبری، پس از
در گذشت آیت الله خمینی چه گذشت؟ (صفحات ۲ و ۱۶)

دو انتخابات پیش رو با زجوها و شکنجه گران بر مسند قضاوت

(ص ۲۰ ایران از پشت عینک تحریر)

ایده آلیسم جهان بینی "چپ" نیست!

(ص ۲۹)

mafia ثروت و قدرت در صفحات داخل:

- * مصاحبه یاسر عرفات
- * گفتگو با عزت الله سحابی
- * بازار و وزرش ایران
- * جهانی شدن سرمایه داری
- * بازتاب مواضع چپ مهاجرت در داخل کشور
- * اختصاصات در اسرائیل
- * مراسم خاکسپاری "چه کوارا"

اراده مردم در برابر مقاومت طرد شدگان!

تمامی رویدادهای پیش و پس از انتخابات ریاست جمهوری ایران نشان می‌دهد، که سرمایه داری تجارتی و روحانیون وابسته به آن تا حد بزرگترین ماجراجویی‌ها، حاضر به ترقی صنعت سیاسی - اقتصادی ایران نیستند! مردم ایران نیز چه در انتخابات ریاست جمهوری و چه در هر فرست ممکنی که برایان فراهم آمده، عزم و اراده خود را برای بیرون از ارجاع مذهبی-بازاری از صنعت سیاسی - اقتصادی ایران نشان دادند؛ آن مقاومت ضد مردمی و این "خواست مردمی" - مقاومت را در جامعه ارتшибید کرده است، که بیون حل آن به سود خواست و اراده مردم، دشواری روز آنزوں حاکیت در جمهوری اسلامی ایران بایان نتواردی است. در ساده‌ترین و علمی ترین کلام: مردم دیگر نمی‌خواهند و حاکیمت طرد شده نیز دیگر نمی‌توانند!

در بزیر این تضاد اجتماعی است، که امروز در ایران هر حرف، وعده و عمل مخالفان تحولات، برقرار و عزم مردم برای طرد آنها می‌افزاید؛ و هر یاری اشتراحتی، که به حیات از خواست صردد بلند شود، بیش دل مردم می‌نشیند. این سیاست و رنگ‌گذشتی ایست، که برخلاف حافظه ضعیف ارجاع مذهبی-بازاری، میلیون‌ها ایرانی شاهد و ناظر انقلاب ۵۷، آنرا خوب بخاطر دارند.

همین است، که وقتی طرد شدگان انتخابات، می‌گویند «مردم را به زور برای شرکت در شادی ملی ناشی از راه یافتن فوتیل ایران به جام جهانی به خیابان کشیده بودند»؛ و مادعی می‌شوند «مردم در انتخابات ریاست جمهوری بر ولایت فقهی رای دادند!». سخنان مضحک ارتшибید از هاری در مجلس شاهنشاهی به خاطره‌ها می‌آید، که فردی، شب آنله و اکبر گفت: «اینها نوار است!»

پیش باید داشت، که میلیونها مردم ایران وسیع را از حضور در انتخابات ریاست جمهوری و شادی ملی اخیر، در اولین فرست ممکن، همان باشی را به طرد شدگان انتخابات خواهند داد، که در سال ۵۷ از هر چیزی دادند!

بنویسند، حل یعنی انتقاد موجود در «خواست مردم»، و «مقاومت حاکیمت طرد شده»، به معنای آن تغییر اساسی را در جامعه ایران است، که براساس آن سیاست اقتصادی حاکم بر جامعه (سرمایه داری تجارتی و دلال پیش) باید تغییر دهد و حاکیمت مادن و مجری این سیاست اقتصادی (اسم از روحانی و یا غیر روحانی)،

بعنوان کارگزار آن باید حذف شود. افشا - و مقابله با ارجاع مذهبی-بازاری، امروز در ایران، دارای جان بازار عظیمی است که حتی برای یک لحظه، در این کارگزار نایاب ضرورت انشای بیشتر نیست به سیاری از شدگان حاکم را فراموش کرد. حرف، سخن و نقاوت دیدگاه حزب توده ایران نسبت به بسیاری از نیروهای ابوزیمیون داخل و خارج کشور، در ارتباط با اوضاع مشخص جامعه امروز ایران در همین نکته است!

عرضه تاکتیک و شعار مبارزه را جنبش عینی می‌کند و نه مقابله کنندگان با جنبش و اراده مردم، شعار و تاکتیک طرد شدگان مردم، امروزه دفاع از ولایت فقیه است و جنبش را در این محدوده، نشانگی می‌خواهند محاصره کنند!

شمار جنبش، به زیر گشتن ارجاع مذهبی، بازاریها، خارتگان و خاتین به آرمان‌های انقلاب ۵۷ است. یعنی همانها که پشت شعار و محدوده دفاع از ولایت فقیه پنهان شدند. ما گوییم به حاکیمت ارجاع و بازار باید خاتمه داد، و به همین دلیل نیز، اگر فدا - ولایت فقیه هم در کار نبود، اما این طبق، با ترقی‌هایی، در حاکیمت باقی ماند، هیچ تغییری در چشم حل تقداد کنونی جامعه وجود نیامده است. اینکه ولی فقیه و با همراه جمهوری اسلامی (جدا از اینکه امروز کیست و فدا چه کسی باشد)، سرنوشت خود را به سرنوشت طرد شدگان ازرسی مردم و یا به جنبش مردم، بیرون زندن، امری است شخصی، که علیرغم تأثیرنی و انکار نایاب‌تر آن، در نهایت، تغییر اساسی در سرایجام حل تضاد امروز خواهد داشت.

براساس همین شناخت است، که ما اعتقاد داریم، هر نوع انتقاد و اشکاگی، در ارتباط با هر مقامی در جمهوری اسلامی، باید ممکن به عملکردی باشد، که او درجهت تضییف و یا تقویت پایگاه، سرمایه داری تجارتی و دلال صفت ایران و ارجاع مذهبی و استیه به این طبق، در حاکیمت دارد - امقام و موقعیت رهبری در جمهوری اسلامی، از ابتداء تا امروز یکنونه مورد نظر

حزب توده ایران بوده است: با مردم، یا در برای مردم!